

det naturligt, ligesom de Radikale mente det naturligt i 1919, at vi fastsætter en saadan Maksimalbegrænsning for Skat paa fast Ejendom. Vi er inde paa det baade i København, i Købstæderne og i Amtskommunerne, og jeg kan derfor ikke se, at man ikke kunde gaa til at gennemføre det ogsaa for Sognekommunernes Vedkommende.

Med Hensyn til Amtsbeskatningen tror jeg, Forholdene kræver en Ændring snarest muligt. Jeg har ment, at det var en naturlig Vej at gaa til en Revision af vor Amtsbeskatning og saa under den Forhandling, der skulde føres derom, optage Spørgsmaalet om Grundskyld. Den Vej har man imidlertid ikke villet gaa, men der har dog i øvrigt fra flere Sider været Tilslutning til Tanken om en Revision af vor Amtsbeskatning, og jeg mener, at Forholdene ligger saa uretfærdigt som vel muligt i Øjeblikket. Amtsbeskatningen, som den er nu, er en ensidig og stærkt tyngende Beskatning paa fast Ejendom, og derfor vil jeg gerne henstille, at man snarest muligt tager hele Spørgsmaalet om den kommunale Beskatning op til Revision. Det vil trænge sig paa i Kraft af den stærkt stigende Beskatning i Amterne, som i det væsentlige hviler paa fast Ejendom; det vil være uhyre vanskeligt i den kommende Tid, hvor Indtægterne svigter, at bære den mægtige Skattebyrde, der hviler paa fast Ejendom. Derfor mener jeg, det er nødvendigt — ligesom man i 1903 mente, det var nødvendigt at gaa bort fra Hartkornbeskatningen — at gaa bort fra den nuværende Beskatning af fast Ejendom. Man maa tage det Spørgsmaal op snarest muligt, og jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister at drage Omsorg for, at det sker.

Grundstigningsskylden, som er det sidste Spørgsmaal, jeg skal omtale, har jeg fra gammel Tid haft en vis Sympati for, men jeg maa erkende, at jo mere jeg har arbejdet med Tanken, jo mere jeg har beskæftiget mig med det Spørgsmaal, des større Vanskeligheder synes jeg der opstaar. Jeg mener afgjort ikke, at det nuværende Vurderingsgrundlag, Vurderingen af Jorden, egner sig til at bygge en Værdistigningsskat paa. Jeg tror, man skal foretage Jordvurdering mange Gange endnu, før man faar et Vurderingsgrundlag, der er saa retfærdigt, som det maa være, for at man skal kunne bygge en Værdistigningsskat paa det. Naar dertil kommer, at man f. Eks. i Landbruget gennem disse Aar har haft en meget høj Beskatning af Formuer, der kun har været Papirværdier, som vi nu ser smuldre bort i ret stor Udstrækning, skal vi

ogsaa være noget forsigtige, saa at vi ikke faar en Beskatning af Værdistigninger, som det senere viser sig, at de paagældende ikke faar nogen Fordel af, fordi Værdierne igen smuldrer hen. Derfor mener jeg, at den egentlige Berettigelse for en Værdistigningsskat først er til Stede, naar Værdistigningen er konstateret ved Salg.

Ja det er de Bemærkninger, jeg har ønsket at fremsætte ved denne Lejlighed. I øvrigt kan jeg henvise til mine tidligere Udtalelser og til den Argumentation, jeg ved tidligere Lejlighed har fremsat vedrørende dette Spørgsmaal. Mit Syn er ikke ændret i Tidens Løb. Tværtimod, jo mere jeg har beskæftiget mig med Grundbeskatningsspørgsmaalet, des mere er jeg blevet bestyrket i den Anskuelse, at min Opfattelse er den rigtige, og at det er Flertallet, der har Uret. Flertallet har imidlertid Magten og er i Stand til at gennemføre den kommunale Grundskyld, og det maa jeg bøje mig for. Men jeg er ganske klar over, at den Reform, her er Tale om, vil bringe Befolkningen store Skuffelser, og jeg ønsker derfor ikke at tage noget Medansvar for denne Lov. Jeg mener, man i det hele taget skal være meget varsom, naar der er Tale om en Omlægning af de faste Skatter, og da jeg ikke — og det er det, der for mig er det afgørende — billiger det Princip, der er nedlagt i dette Lovforslag, maa jeg ved Afstemningen stemme imod det.

Indenrigsministeren (Hauge): Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen beklagede sig over, at jeg ikke havde tilvejebragt de fornødne Oplysninger, da jeg forelagde Forslaget. Jeg maa bestemt protestere mod dette. Da jeg forelagde Forslaget i Rigsdagssamlingen 1924—25, var det ledsaget af meget udførlige Bemærkninger. Under Udvalgsbehandlingen blev alle de Oplysninger fremskaffet, som Udvalget begærede, og som kunde fremskaffes, og da Udvalget sluttede sit Arbejde og stillede et bestemt Forslag, var dette ledsaget af mange Oplysninger i et særligt Hæfte, saa vidt jeg erindrer. Det er jo ganske klart, at da jeg saa igen forelagde det Forslag her i Tinget, som Udvalget havde indstillet gennem de til mit oprindelige Forslag stillede Ændringsforslag, var der ingen Rimelighed i at optrykke nye Oplysninger. Men efter at det Forslag, jeg saa stillede i denne Rigsdagssamlings Begyndelse, har været til Behandling i Udvalget, har Udvalget igen faaet alle de Oplysninger i Ministeriet, som det har begæret. Jeg tror